

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619205729
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6619205729.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava - Staré mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Advokátska kancelária 811 07 Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: L. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., F. XXXX/XX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou W. N., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L., S.. S. XXXX/X, o zaplatenie sumy 8.000,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/156/2019-214 zo dňa 14.07.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/156/2019-214 zo dňa 14.07.2021 vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. sčasti vyhovel žalobe a uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.133,48 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.12.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.01.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % zo sumy 164,92 eur od 21.02.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % zo sumy 164,92 eur od 21.03.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.04.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.05.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.07.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.08.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.09.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.10.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.11.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.12.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.01.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.02.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.03.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.04.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.05.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 164,92 eur od 21.06.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd prvej inštancie žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol a výrokom III. rozsudku rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a vyslovil, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku pôvodného žalobcu, ktorým bola Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava, ktorý sa domáhal voči žalovanej zaplattenia sumy 8.000,70 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 20.05.2017 za jednotlivé obdobia omeškania do zaplattenia. V žalobe pôvodný žalobca uviedol, že je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (pôvodného veriteľa) z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Bratislava. Právny predchodca pôvodného žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 18.08.2014 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5022679, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 8.021,97 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná pôžičku splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 164,92 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 19.790,4 eur. Do podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 4.617,76 eur. Žalovaná porušila svoje povinnosti, prestala pravidelne platiť splátky a preto právny predchodca pôvodného žalobcu využil zákonnú možnosť podľa § 53 ods. 9, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľku v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva, vyhlásil predčasnú splatnosť pôžičky. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.03.2017, označeným ako „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok v lehote 30 dní. Žalovaná výzvu prevzala dňa 31.03.2017, no dlžnú sumu nezaplatila. Súčasne bola žalovaná upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré oprávnenie právny predchodca žalobcu využil a dňa 19.05.2017 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 04.05.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 4.617,76 eur, čím zostal zvyšok dlhu v sume 8.007 eur (12.618,46 - 4.617,76 eur), zmluvnú pokutu v sume 982,72 eur si pôvodný žalobca v žalobe neuplatnil.

1.2. Súd prvej inštancie nárok právne posúdil podľa ustanovení § 52, § 53 ods. 9, § 565, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnkov účinných ku dňu podpisu zmluvy (ďalej „Občiansky zákonník“, alebo len „OZ“), v spojení s § 1 ods. 6, § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, alebo len „ZoSÚ“).

1.3. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal aktívnu legitímáciu súčasného žalobcu, ako postupníka nároku od pôvodného žalobcu, ako postupcu a konštatoval, že túto mal preukázanú na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s., a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154 so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č. 26033/B, ako postupníkom a ktorou bola pohľadávka pôvodného žalobcu, ako postupcu, voči žalovanej, ako dlžníčke, postúpená súčasnému žalobcovi. Príloha Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, označená ako Žiadosť o postúpenie a prevod, potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na žalobcu. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2020 bolo postúpenie oznámené žalovanej.

1.4. Následne sa súd prvej inštancie vysporiadal s procesnou obranou žalovanej a zaoberal sa vznesenou námietkou premičania práva a skúmal ako prejudiciálnu otázku podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Listinne bolo preukázané, že právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, hoci nebolo upravené priamo v texte zmluvy, bolo upravené v zmluvných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, žalovanej boli pri podpise zmluvy známe a žalovaná tieto podmienky aj podpísala, čím bola splnená zákonná podmienka podľa § 565 OZ. Následne okresný súd konštatoval, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dopĺňa ďalšie zákonné podmienky na uplatnenie práva veriteľa žiadať od dlžníka - spotrebiteľa zaplattenie celej pohľadávky. V danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2017 žiadal žalovanú uhradiť nedoplatok na splátkach a výslovne ju upozornil, že ak do 05.05.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2017, bude oprávnený úver zosplatniť. O zosplatnení úveru žalobca žalovanú informoval listom zo dňa 24.05.2017. Žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky, ktorá bola splatná 20.01.2017. Veriteľ ju upozornil na možnosť zosplatnenia dňa 26.03.2017, úver mohol predčasne zosplatniť po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.01.2017. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňom 19.05.2017, čiže včas. Ohľadom premičania tak súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, keďže došlo k platnému zosplatneniu dlhu a konštatoval, že trojročná premičacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky, t.j. od 20.01.2017 a uplynula dňa 20.10.2020. Žalobca žalobu doručil

súdu prvej inštancie dňa 17.12.2019 elektronickým podaním, čiže včas, jeho právo nie je premlčané a žalovanou vznesená námietka premlčania práva je nedôvodná.

1.5. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav vyhodnotil na základe príslušných zákonných ustanovení a na podklade vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná. Mal za nepochybné, že zmluva o pôžičke uzavretá dňa 18.08.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, preto súd prvej inštancie na predmetnú zmluvu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a súčasne bola posudzovaná zmluva vyhodnotená ako zmluva o spotrebiteľskom úver, na ktorú súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom poukázal aj na nutnosť rešpektovať článok 6 bodu 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

1.6. Súd prvej inštancie konštatoval procesnú obranu žalovanej a venoval jej náležitú pozornosť. Žalovaná sa bránila tým, že v čase poskytnutia úveru právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, lebo bola nezamestnaná a evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, čo preukázala kontrolným preukazom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor služieb zamestnanosti Lučenec o tom, že ako uchádzačka o zamestnanie bola evidovaná od 10.01.2012 a posledný zápis z evidencie je z 21.07.2015, pričom zmluvu strany uzavreli dňa 18.08.2014. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca v spore nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že pri poskytnutí úveru žalovanej nahliadol do príslušnej databázy o spotrebiteľoch, teda že postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, posudzoval príjmy žalovanej, lebo v takom prípade by bol nepochybne zistil, že žalovaná bola v čase poskytnutia úveru evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Žalobca v spore nepreukázal a nevyplýva to ani zo zmluvy, že jeho právny predchodca postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a posudzoval v potrebnom rozsahu údaje o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalovanej, resp. nahliadol do príslušnej databázy o spotrebiteľoch. Keďže žalovaná bola v čase poskytnutia úveru nezamestnaná a právny predchodca žalobcu jej poskytol refinančný úver, išlo z jeho strany o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca mohol žiadať od žalovanej len zaplatenie splátok, ktoré sa stali splatné do doby vyhlásenia rozsudku.

1.7. V nadväznosti na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru potom súd prvej inštancie uviedol, že dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná mala poskytnutú pôžičku vo výške 8.021,97 eur, do podania žaloby zaplatila sumu 4.617,76 eur a žalobca má tak nárok na zaplatenie rozdielu, t.j. dlhu 3.404,21 eur, keďže žalovaná preukázateľne úver čerpala. Súd však zaviazal žalovanú len na zaplatenie sumy 3.133,48 eur, t.j. len 19 splátok úveru splatných za dobu od 21.12.2019 do 21.06.2021, čo sú splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II. rozsudku). Keďže žalovaná porušila platobnú disciplínu, jednotlivé splátky nesplácala, s ich zaplatením bola v omeškaní, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 5 % ročne z jednotlivých splátok tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Počiatok splatnosti jednotlivých splátok je odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, keďže zo zmluvy vyplývala splatnosť splátok 20. deň v mesiaci, do omeškania sa žalovaná dostala prvým dňom nasledujúcim po tomto dátume z jednotlivých splátok a jej omeškanie trvá aj v súčasnosti.

1.8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a konštatoval, že žalovaná mala v konaní čistý úspech 21,74 %, v ktorom jej vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže jej však žiadne trovy v spore nevznikli, súd žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie a namietala, že súd svojím rozhodnutím neprihliadal na skutočnosť, že žalovaná je spotrebiteľkou, ktorej je podľa Občianskeho zákonníka poskytovaná zvýšená ochrana, ako aj podľa zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Na uvedený spor sa mal použiť zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, malo sa vychádzať taktiež zo Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj unijného a ústavného práva. Odvolateľka má za to, že okresný súd nesprávne posúdil otázku premlčania, nakoľko uznesením zo dňa 13.10.2020 Krajský súd v

Banskej Bystrici pod č.k.14CoCsp/39/2020 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu a žalobca si nepodal riadnu žalobu na príslušnom okresnom súde, ale si podával len žalobný návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol riadne zrušený a dňom 20.1.2020 sa tak celý dlh stal premlčaným.

2.1. Odvolateľka poukázala v odvolaní na skutočnosť, že žalobca uvádzal, že žalovaná preukázala výšku mesačnej mzdy vo výške 726,61,- eur výplatnou páskou, čo považuje žalovaná za klamlivé a zavádzajúce tvrdenie žalobcu, nakoľko bola v čase poskytnutia refinancovania spotrebiteľského úveru registrovaná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie, o čom predložila na okresnom súde aj kópiu tohto preukazu a teda z toho jasne vyplýva, že nemohla mať od zamestnávateľa potvrdenie o jej príjme. Žalobca sa snaží svojim konaním zahmlievať skutočnosti vo svoj vlastný prospech a manipulovať s dôkazmi, ktoré sú sporné. Taktiež v rozsudku žalobca uvádza v informácii o zosplatnení celého zvyšku dlhu aktuálny dlh, avšak ten by musel byť skutočne aktuálny a nie vykonštruovaný, uvedený v nesprávnej výške, ako aj tvrdenie o podmienke predčasnej splatnosti v neoddeliteľnej súčasť zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané a žalovaná ich musela podpísať v celku, bez akejkoľvek možnosti ovplyvniť ich obsah. Nebola ani informovaná s patričnou odbornou starostlivosťou jasne, určite a zrozumiteľne o všetkých zmluvných podmienkach, o ich následkoch a dôsledkoch a v nevedomosti podpísala zmluvné dojednania. Podľa tvrdenia žalovanej, bol to žalobca, kto ju presvedčil, že to bude pre ňu výhodnejšie, ak si takýmto spôsobom refinancuje svoje predchádzajúce spotrebiteľské úvery. Teraz už má žalovaná vedomosť o tom, že refinancované úvery nezodpovedali aktuálnej výške dlhu a týmto refinancovaním vlastne uhradila celkové sumy, ktoré boli stanovené veriteľom v čase poskytnutia úverov, čiže nevychádzalo sa z istiny poskytnutých úverov. Avšak žalovaná už nevlastní tieto dôkazy a zmluvy, ak by ich vlastnila, mohla by riadne preukázať, že bol celý dlh uhradený, ba aj preplatený a bol by to žalobca, kto by musel žalovanej uhradiť bezdôvodné obohatenie. Na základe týchto skutočností má odvolateľka za to, že nakoľko nebola podaná riadna žaloba žalobcom o vyplatenie dlžnej sumy, stal sa premlčaným celý dlh dňom 20.1.2020 a ak by mala žalovaná uhradiť dlžnú sumu, tak má za to, že by sa malo vychádzať z mesačnej splátky bezúročného a bezpoplatkového úveru, čiže vo výške mesačnej splátky 66,85,- eur, čo by predstavovalo pri 19 uvedených splátkach celkovú čiastku 1 270,15,- eur a nie ako je uvedené v rozsudku čiastku 3 133,48,- eur. Vzhľadom na uvedené žiada odvolateľka o preskúmanie všetkých náležitostí zmluvy ex offa a jej odvolacích dôvodov a zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

3. Žalobca k odvolaniu žalovanej zaslal len stručné vyjadrenie a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne, sa v plnej miere stotožňuje. Vzhľadom na uvedené navrhuje žalobca, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v žalovanej napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná v reakcii na stručné vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu taktiež len v stručnosti uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že sa žalobca vyjadril k jej odvolaniu a súd ju vyzval na vyjadrenie k jeho vyjadreniu, žalovaná považovala za potrebné súd upozorniť na skutočnosť, na ktorú poukázala vo svojom odvolaní voči rozsudku a tou je, že žalobca nepreukázal a ani nepredložil žiaden doklad-dôkaz o tom, že by žalovaná mala mať príjem vo výške 726,61,- eur a ani sa žalobca nevyjadril k predneseným skutočnostiam uvedeným v jej odvolaní voči rozsudku. Má za to, že ak žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ani iné dôvody na jej procesnú obranu obsiahnutú v odvolaní a v celom spore sa javí jeho konanie ako špekulatívne, na pojednávaní sa nezúčastnil, i keď sa ospravedlnil, požiadal súd hneď o vydanie platobného rozkazu a tým sa dopustil obchádzania zákonov na ochranu spotrebiteľa, Občianskeho zákonníka, Smernice rady 93/13/EHS, unijného a ústavného práva a zákona o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z.z. v čase platného znenia pri uzatváraní spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a skutočnosti uvedené v odvolaní voči rozsudku, žiada žalovaná o zamietnutie žalobného návrhu v celom rozsahu.

5. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“, alebo „odvolací súd“), ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Civilný sporový poriadok“, alebo len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní dotknutom meritórnem výroku I. a v závislom

výroku III. o trovách prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná, ako odvolateľka, neuviedla v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené v štádiu prvoinštančného konania a ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne a náležite zisteného skutkového stavu a neboli naplnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3, v spojení s ustanovením § 366 CSP).

7. Predmetom sporu je nárok žalobcu, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu, ako veriteľom z úverového vzťahu (ktorým bola spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130), ktorý uzatvoril so žalovanou dňa 18.08.2014 Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 8.029,97 eur na refinancovanie už predtým poskytnutých viacerých spotrebiteľských úverov (evidenčné číslo: 5013812 spoločnosťou Slovenská požíčovňa dňa 27.04.2012 výška dlhu 3.439,17 eur, evidenčné číslo: 6163411 spoločnosťou Slovenská požíčovňa dňa 15.11.2013 výška dlhu 2.382,80 eur, spoločnosťou HT výška dlhu 2.200 eur). Žalovaná sa zaviazala úver zaplatiť počtom splátok 120, splatných mesačne vo výške 169,22 eur, RPMN bola 25,12 %, fixná ročná úroková sadzba 25,12 %, priemerná hodnota RPMN uvedená nebola (obsiahnutý zjavne nesprávny údaj 0,0 %), prvá splátka bola splatná 20.09.2014, termín konečnej splatnosti 8/2024, celkové náklady spotrebiteľa uvedené v sume 12.284,43 eur, splatnosť splátok 20. deň v mesiaci. Žalobca v žalobe tvrdil, že ku dňu podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 4.617,76 eur, ktoré tvrdenie nespochybnila žalovaná.

8. Predmetom odvolacieho konania sú námietky žalovanej dovoľávajúcej sa aplikácie spotrebiteľského práva na danú vec a zabezpečenia osobitnej ochrany práv spotrebiteľovi, ktorú je súd povinný v spotrebiteľskom spore spotrebiteľovi poskytnúť aj ex off. Odvolací súd, zdôrazňujúc svoju viazanosť konkrétnymi odvolacími dôvodmi a rozsahom podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) konštatuje, že procesná obrana odvolateľky - a odvolacie dôvody - smerovali k argumentom a odvolacím tvrdeniam, že nebolo správne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorý dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že nárok žalobcu uplatnený voči nej, ako spotrebiteľke, je v časti dôvodný. Konkrétne odvolacie argumenty žalovanej spočívali v námietke nedostatočne poskytnutej ochrane spotrebiteľke, pretože súd mal pri rozhodovaní prihliadať na skutočnosti, že žalovaná má právny status spotrebiteľky, v dôsledku čoho mal súd aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v nadväznosti na články Smernice Rady 93/13/EHS. Ďalej odvolacia argumentácia žalovanej smerovala k nesprávnemu posúdeniu otázky premlčania vzhľadom na skutočnosť, že vydaný platobný rozkaz súdom prvej inštancie bol zrušený dňa 20. 1. 2020, žalobca si po zrušení platobného rozkazu žiadny ďalší žalobný návrh nepodal a preto je celý dlh podľa názoru žalovanej premlčaný. Ďalšia konkrétna odvolacia námietka žalovanej bola poukaz na nedostatočné skúmanie jej bonity ako spotrebiteľky v procese uzatvárania spotrebiteľského úveru zo strany pôvodného veriteľa, na čo podľa jej názoru súd prvej inštancie taktiež neprihliadol. Ďalej namietala žalovaná, že ako spotrebiteľka nebola o obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne informovaná s odbornou starostlivosťou jasne, určito a zrozumiteľne o všetkých zmluvných podmienkach a v nevedomosti podpísala zmluvné dojednania pre ňu nevýhodné. Taktiež žalovaná v závere odvolania namietala, že keďže nebola riadne podaná žaloba žalobcom, dlh sa stal premlčaným dňom 20. 1. 2020 a pokiaľ by aj mala žalovaná uhradiť dlžnú sumu, má za to, že sa malo vychádzať len z bezúročného a bezpoplatkového úveru a jej plnenia by mali byť odpočítané splátky z poskytnutej istiny úveru. Odvolací súd sa v ďalšom texte odôvodnenia rozsudku vyjadruje k jednotlivým bodom odvolania, ako ku konkrétnemu odvolacím argumentom.

9. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že je nesprávna odvolacia argumentácia žalovanej, ktorá namietala, že údaje v danej veci nebola riadne podaná žalobcom (odvolací súd poznamenáva, že

pôvodným žalobcom bol právny nástupca pôvodného veriteľa) žaloba a to najmä s vzhľadom na okolnosť, že bol vo veci vydaný platobný rozkaz, ktorý bol právoplatne zrušený rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 20. 1. 2020. V dôsledku toho, že nebola riadne podaná žaloba, potom aj žalovaná namieta premlčanie uplatneného nároku.

10. Podľa ustanovenia § 265 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

11. Podľa ustanovenia § 267 ods. 4 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76.

12. Účelom skráteneho, tzv. rozkazného konania je rýchle a hospodárne vybavenie sporu. Uvedené ustanovenia upravujú zákonné podmienky, za splnenia ktorých môže konajúci súd (má procesnú možnosť, nie povinnosť) rozhodnúť spor formou platobného rozkazu. Je nutné zdôrazniť, že z dikcie zákonnej úpravy vyplýva, že vydanie platobného rozkazu nie je viazané na výslovnú žiadosť žalobcu a súd môže vydať platobný rozkaz aj vtedy, keď žalobca žiada, aby súd rozhodol rozsudkom. Uvedené je zásadné aj vzhľadom na konkrétne odvolacie námietky žalovanej, ktorá poukazovala na navrhovaný žalobný petit obsiahnutý v žalobe, na podklade ktorej súd v danej veci konal a aj vydal meritórny rozsudok po tom, čo bol ex lege zrušený platobný rozkaz v dôsledku včas a účinne podaného odporu žalovanej. Súd tak pri zvažovaní procesného postupu nie je v tomto smere viazaný žalobným petitom (v zmysle navrhovanej formy rozhodnutia súdu), pretože ak by žalobca aj výslovne žiadal vydanie platobného rozkazu, no súd má za to, že právo na zaplatenie sumy zo žaloby a listinných dôkazov nevyplyva, platobný rozkaz nevydá a postupuje podľa odseku 3 zákonného ustanovenia § 265, teda postupuje podľa § 168 ods. 1 CSP (pristúpi k ďalším procesným úkonom a skúmaniu podmienok konania, vrátane podmienok pre nariadenie pojednávania pre meritórne rozhodnutie veci). Na vydanie platobného rozkazu teda žalobca nemá žiadny procesný nárok. Rozhodnutie o žalobe formou platobného rozkazu nie je viazané na predchádzajúce doručenie žaloby ani na nariadenie pojednávania, súd žalobu doručuje žalovanému súčasne s platobným rozkazom (§ 266 CSP).

13. Odvolací súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia Civilného sporového poriadku konštatuje, že pôvodný žalobca podal riadne na miestne i vecne príslušný súd prvej inštancie žalobu dňom 18. 12. 2019. Z obsahu žalobného petitu je zrejmé, že sa prioritne domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8000,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30. 5. 2017 do zaplatenia a ktorým by bola uložená povinnosť žalovanej nahradiť žalobcovi trovy konania. S poukazom na citované zákonné ustanovenie § 265 ods. 1 CSP môže konajúci súd rozhodnúť o peňažnom nároku vecne aj v takzvanom skrátenej (rozkaznom konaní), za podmienok vymienených v ustanovení § 265 ods. 1 CSP. Právoplatný platobný rozkaz by mal povahu vecného súdneho rozhodnutia. Aj v danej veci príslušný súd prvej inštancie - Okresný súd Lučenec vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 8Csp/156/2019-36 zo dňa 4. 2. 2020, voči ktorému podala žalovaná v súlade s oprávnením podľa ustanovenia § 267 ods. 1 CSP odpor, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Csp/156/2019-48 zo dňa 10. 3. 2020 a ktorým odpor proti vydanému platobnému rozkazu odmietol. Voči predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoCsp/39/2020-82 zo dňa 13. 10. 2020 a ktorým uznesenie Okresného súdu č.k. 8Csp/156/2019 - 48 zo dňa 10. 3. 2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V tomto smere je nutné konštatovať, že predmetným uznesením nebolo sporové konanie ukončené ako také, ako sa mylne domnieva v rámci odvolacej argumentácii žalovaná, čo podľa nej malo mať za následok nutnosť podať ďalšiu osobitnú žalobu zo strany žalobcu, ale išlo len o procesnou normou - Civilným sporovým poriadkom predpokladaný procesný postup, ktorý nastal po včas a účinne podanom odpore proti platobnému rozkazu, kedy vec, ktorá bola pôvodne prejednávaná v tzv. skrátenej konaní, dospela do štádia štandardného sporového konania v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, pretože v zmysle dikcie ustanovenia § 267 ods. 4 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor

s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa priamo zo zákona zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Súd prvej inštancie preto po vrátení veci odvolacím súdom do štádia prvoinštančného konania správne procesne postupoval, pokiaľ po ex lege zrušení platobného rozkazu pokračoval ďalej v rámci sporového konania na podklade pôvodnej žaloby. Týmto potom odvolací súd považuje odvolacie argumenty žalovanej v časti, kde namietala skutočnosť, že údajne nebola riadne podaná žaloba v spore a že došlo k premlčaniu uplatneného nároku dňom 20. 1. 2020, kedy bol platobný rozkaz zrušený, za nedôvodné. Žaloba bola zo strany žalobcu riadne podaná na súde prvej inštancie, súd postupoval v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, postup súdu je zákonný a jeho procesný postup správny.

14. Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatneného nároku, aj ohľadom tohto súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, pokiaľ po tom, ako si prejudiciálne vysporiadal platnosť a zákonnosť predčasného zosplatenia nároku veriteľa v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, následne aplikoval ohľadom premlčacej doby ustanovenie § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Správne potom súd prvej inštancie konštatoval, že trojročná premlčacia doba začínala plynúť v danej veci odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, teda odo dňa 20. 1. 2017 a uplynula dňom 20. 1. 2020 (odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne v bode 16 odôvodnenia, súd prvej inštancie zrejme v dôsledku písárskej chyby nesprávne stanovil koniec premlčacej doby dňa 20. 10. 2020). Avšak napriek uvedenej nesprávosti, respektíve písárskej chybe, súd prvej inštancie správne konštatoval, že pokiaľ žaloba pôvodného žalobcu bola doručená súdu prvej inštancie dňa 17. 12. 2019, pokiaľ všeobecná premlčacia doba v danej veci uplynula dňom 20. 1. 2020, uplatnené právo nie je premlčané, pretože žaloba bola podaná včas a námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná.

15. V poslednom bode sa odvolací súd zameril na námietky a odvolacie argumenty žalovanej, ktorá poukázala na údajné nedostatočné preskúmanie uplatneného nároku žalobcu vzhľadom na spotrebiteľský charakter žalovanej, pričom žalovaná namietala, že súd mal v danej veci prihliadať na skutočnosť, že žalovaná je spotrebiteľkou, mal aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zabezpečujúce zvýšenú ochranu spotrebiteľovi, mal aplikovať aj ďalšie právne normy týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských úverov, v nadväznosti na Smernicu Rady 93/13/EHS a aj na nekalé obchodné praktiky veriteľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Ohľadom týchto argumentov odvolací súd poukazuje na argumentačne dostatočne podrobné a presvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie s dôrazom, že z jeho obsahu je zrejmé, že súd prvej inštancie venoval náležitú a zvýšenú pozornosť práve právnomu statusu žalovanej ako spotrebiteľky, keďže prihliadal na spotrebiteľské právo, ex lege z úradnej povinnosti skúmal náležitosti posudzovanej zmluvy o úvere ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že okrem všeobecných ustanovení lex generalis Občianskeho zákonníka, upravujúcich spotrebiteľské zmluvy (ustanovenie § 52, 53 ods. 9, v nadväznosti na ustanovenie § 565 OZ), poukázal taktiež aj na čl. 6 bod 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a venoval náležitú pozornosť aj zákonným kritériám ochrany spotrebiteľa obsiahnutým v lex specialis - v zákone o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 18. 8. 2014, aplikoval konkrétne ustanovenia § 1 ods. 6, § 7, § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zásadné je aj to, že práve s poukazom na spotrebiteľské právo a osobitnú právnu úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch potom aj súd vyvodil právny záver, v dôsledku, ktorého považoval časť nárok žalobcu, uplatneného voči žalovanej, za nedôvodný a nezákonný. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť žalovanej na konkrétne body odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, obzvlášť bod 35. a 36., v ktorých súd prvej inštancie osobitne reagoval na procesnú obranu žalovanej, ktorá namietala, že pri poskytovaní úveru právny predchodca žalobcu nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou pri skúmaní jej bonity, pretože bola v danom čase nezamestnaná a evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, čo preukázala kontrolným preukazom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci a z ktorého obsahu aj súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná ako uchádzačka o zamestnanie bola evidovaná od 10. 1. 2012, s posledným zápisom v evidencii uchádzačov o zamestnanie zo dňa 21. 7. 2015, z čoho potom vyplýva, že v čase uzatvorenia zmluvy dňa 18. 8. 2014 bola žalovaná nezamestnaná. Súd prvej inštancie práve s poukazom na uvedenú skutočnosť potom pri aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil, že právny predchodca žalobcu si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a to povinnosť pred

uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopná spotrebiteľa spláca spotrebiteľský úver. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v spore nepreukázal, nevyplýva to ani zo zmluvy, že by jeho právny predchodca postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a posudzoval v potrebnom rozsahu údaje o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalovanej, respektíve, že by nahliadol do príslušnej databázy o spotrebiteľoch.

16. Súd prvej inštancie taktiež konštatoval, že nakoľko žalovaná bola v časti poskytnutia úveru nezamestnaná a právny predchodca žalobcu jej poskytol refinančný úver, súd uvedené posúdil ako z jeho strany za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho potom súd ex offa považoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový pri aplikácii ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie potom vyvracia odvolaciu argumentáciu žalovanej jednak v tom smere, že nebolo ex offa prihliadnuté na spotrebiteľské práva žalovanej, vyvracia odvolacou argumentáciou o tom, že súd neaplikoval spotrebiteľské právo, neaplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, neaplikoval ani zákon o spotrebiteľských úveroch a vyvracia aj jej odvolaciu argumentáciu, že súd neprihliadol na zanedbanie povinností pôvodného veriteľa s náležitou starostlivosťou skúmať bonitu spotrebiteľa, ako dlžníka. Taktiež jednotlivé body odôvodnenia rozsudku vyvracajú argumentáciu žalovanej, že súd mal posudzovať nárok žalobcu vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru ako bezúročný a bezpoplatkový, pretože práve takýto záver súd konštatoval. Následne po tom súd prvej inštancie na základe prijatého záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru konštatoval, že žalovaná mala poskytnutú pôžičku vo výške 8021,97 eur, preukázateľne do podania žaloby zaplatila sumu 4617,76 eur a preto žalobca má nárok na zaplatenie rozdielu medzi týmito dvomi sumami, teda na sumu 3404,21 eur, pričom však súd v prospech žalovanej jej uložil povinnosť zaplatiť len sumu 3133,48 eur, teda len 19 splátok úveru splatných za dobu od 21. 12. 2021 do 21. 6. 2021, čo sú splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. S poukazom na uvedené konkrétne odôvodnenie súdu prvej inštancie, ako aj s poukazom na výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým v súlade s odôvodnením priznal žalobcovi voči žalovanej len nárok na zaplatenie sumy 3133,48 eur so zákonnými úrokmi z omeškania za jednotlivé obdobia omeškania, je potom nedôvodná aj odvolacia argumentácia žalovanej, že súd mal priznať žalobcovi len časť bezúročného a bezpoplatkového úveru.

18. Možno potom zhrnúť, že závery a procesný postup súdu prvej inštancie boli vecne správne. Odvolací súd preto odvolaním napadnutý rozsudok v meritórnom výroku I., ktorým súd prvej inštancie sčasti žalobe vyhovel, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku je potom vecne správny aj závislý výrok III., ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou vyplývajúcou z ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania a po zohľadnení procesného výsledku sporu konštatoval čiastočný procesný úspech žalovanej v rozsahu 21,74 %, pričom jej však náhradu trov konania v tomto rozsahu voči žalobcovi nepriznal, nakoľko jej v spore žiadne trovy konania nevznikli.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaná, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.